

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของผลการทดลอง และการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

SD แทน ค่าความเบี่ยงมาตรฐาน

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

SS แทน ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนแต่ละตัวยกกำลังสอง

MS แทน ค่าความแปรปรวน

df แทน ระดับชั้นความเป็นอิสระ

F แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงค่าเอฟ

$*$ แทน ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

I แทน ระยะเวลาของการทดลอง

G แทน กลุ่ม

$I \times G$ แทน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลอง

P แทน ค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนแบบที่ 1

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนศักยภาพในการมีเพื่อนในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลาง และกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนศักยภาพในการมีเพื่อนระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยศักยภาพในการมีเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลาง ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยศักยภาพในการมีเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลาง และกลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

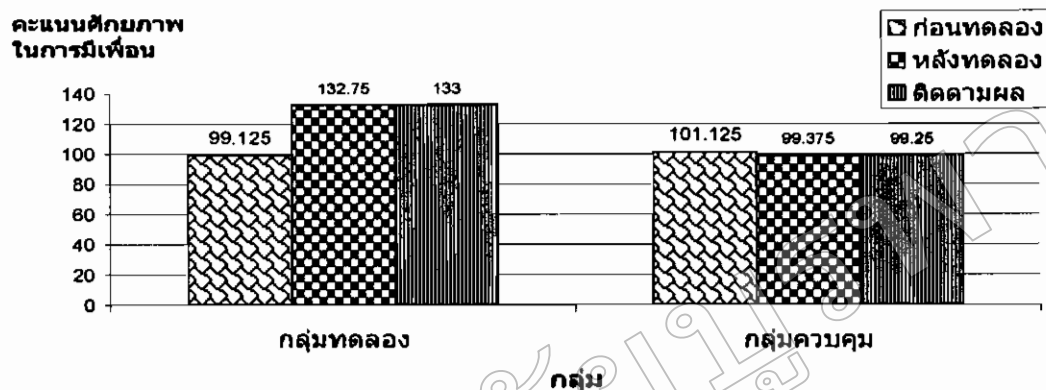
ตอนที่ 1 ข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนศักยภาพในการมีเพื่อนในระลอกการทดลอง ระลอกหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลาง และกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 3 ข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนศักยภาพในการมีเพื่อนในระลอกการทดลอง ระลอกหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลาง และกลุ่มควบคุม

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน							
กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม			
คนที่	ก่อน	หลัง	ติดตามผล	คนที่	ก่อน	หลัง	ติดตามผล
1	95	128	130	1	101	102	100
2	101	130	131	2	94	94	96
3	101	123	122	3	106	105	103
4	100	122	125	4	102	100	104
5	88	139	135	5	94	93	90
6	104	143	144	6	107	105	102
7	98	138	136	7	104	96	98
8	106	139	141	8	101	100	101
รวม	793	1062	1064		809	795	794
ค่าเฉลี่ย	99.12	132.75	133		101.12	99.37	99.25
SD	5.61	8.03	7.52		4.90	4.65	4.55

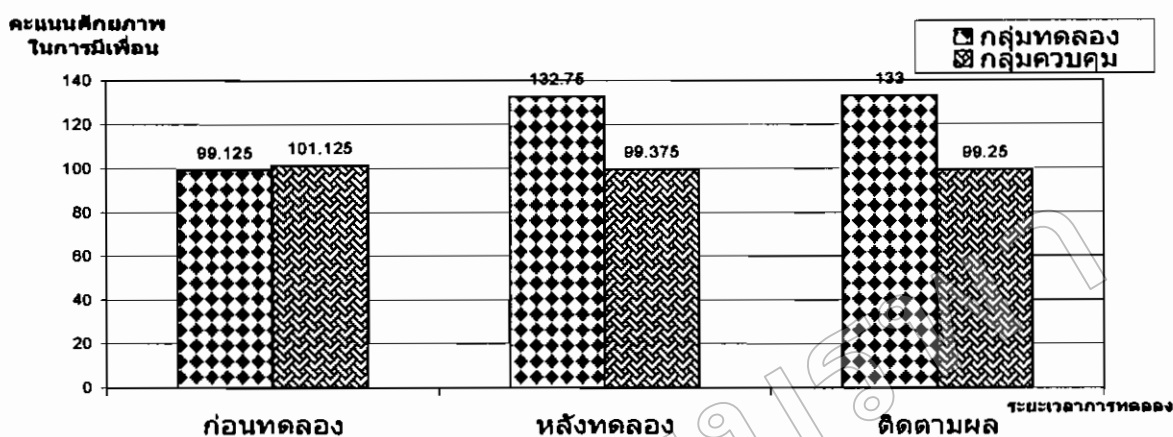
จากตารางที่ 3 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนศักยภาพในการมีเพื่อนในระลอกการทดลอง ระลอกหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในกลุ่มที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลางเป็น 99.12, 132.75 และ 133 ส่วนนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยเป็น 101.12, 99.37 และ 99.25 ตามลำดับ

ภาพที่ 3 แผนภูมิเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยศักยภาพในการมีเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลาง และกลุ่มควบคุมในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง

จากภาพที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลาง มีค่าเฉลี่ยศักยภาพในการมีเพื่อน ในระยะก่อนการทดลอง 99.12 ระยะหลังการทดลองเป็น 132.75 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 33.62 ส่วนในระยะติดตามผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 133 เพิ่มขึ้นจากระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 33.87 และเพิ่มขึ้นจากระยะหลังการทดลองเท่ากับ 0.25 ส่วนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยศักยภาพในการมีเพื่อน ในระยะก่อนการทดลอง 101.12 ระยะหลังการทดลองเป็น 99.37 ซึ่งลดลงจากระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 2.15 ส่วนในระยะติดตามผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 99.25 ซึ่งลดลงจากระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 1.87 และต่ำกว่าระยะหลังการทดลองเท่ากับ 0.12

ภาพที่ 4 แผนภูมิเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยศักยภาพในการมีเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลาง และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มควบคุม

จากภาพที่ 4 พบว่า ระยะก่อนการทดลองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลาง มีค่าเฉลี่ยศักยภาพในการมีเพื่อนต่ำกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มควบคุมเท่ากับ 2 และระยะหลังการทดลองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลางมีค่าเฉลี่ยศักยภาพในการมีเพื่อนสูงกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มควบคุมเท่ากับ 33.37 และระยะติดตามผลนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลาง มีค่าเฉลี่ยศักยภาพในการมีเพื่อนสูงกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มควบคุมเท่ากับ 33.75

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของศักยภาพในการมีเพื่อนจำแนกเป็นรายด้านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทดลอง และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มควบคุม

ศักยภาพในการมีเพื่อน จำแนกเป็นรายด้าน	ระยะการทดลอง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
1. เห็นคุณค่าของ มิตรภาพ	ก่อนการทดลอง	27.12	3.90	26.25	4.92
	หลังการทดลอง	32.75	2.12	25.37	3.58
	ติดตามผล	32.87	2.16	25.25	3.53

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ศักยภาพในการมีเพื่อน จำแนกเป็นรายด้าน	ระยะการทดลอง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
2. ไม่ลำบากใจในการ เข้าสังคม	ก่อนการทดลอง	25.75	5.52	25.87	5.91
	หลังการทดลอง	34.12	1.88	25.5	6.21
	ติดตามผล	33.87	1.64	25.5	5.90
3. พึ่งพาอาศัยซึ่งกัน และกัน	ก่อนการทดลอง	22.00	3.77	23.87	3.22
	หลังการทดลอง	32.87	2.12	23.75	2.60
	ติดตามผล	33.12	2.16	23.75	3.05
4. มองโลกในแง่ดี	ก่อนการทดลอง	24.25	3.80	25.12	4.79
	หลังการทดลอง	33.00	2.67	24.75	2.86
	ติดตามผล	33.12	2.53	24.62	2.92

จากตารางที่ 4 ศักยภาพในการมีเพื่อนเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่าค่าเฉลี่ยด้านการเห็นคุณค่าของมิตรภาพในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทดลอง มีค่าเฉลี่ย (27.12, 32.75 และ 32.87) สูงกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มควบคุม (26.25, 25.37 และ 25.25)

ค่าเฉลี่ยด้านการไม่ลำบากใจในการเข้าสังคมในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทดลอง มีค่าเฉลี่ย (25.75, 34.12 และ 33.87) สูงกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มควบคุม (25.87, 25.5 และ 25.5)

ค่าเฉลี่ยด้านการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทดลอง มีค่าเฉลี่ย (22, 32.87 และ 33.12) สูงกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มควบคุม (23.87, 23.75 และ 23.75)

ค่าเฉลี่ยด้านการมองโลกในแง่ดีในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทดลอง มีค่าเฉลี่ย (24.25, 33 และ 33.12) สูงกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มควบคุม (25.12, 24.75 และ 24.62)

ตอนที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนศักยภาพในการมีเพื่อน
ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลอง

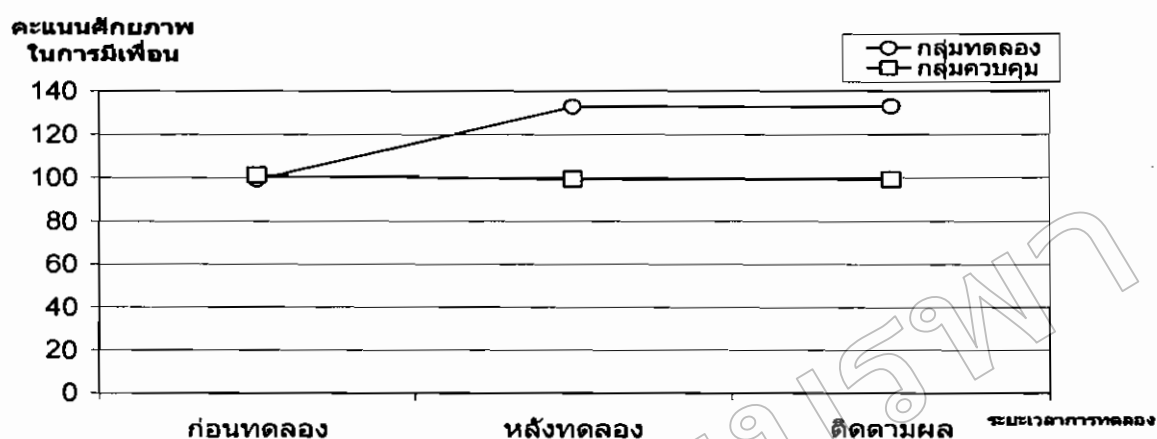
ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนศักยภาพในการมีเพื่อนระหว่างวิธีการ
ทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างตัวอย่าง	15	6735.81			
กลุ่ม (G)	1	5655.02	5655.02	73.25*	.000
ภายในกลุ่ม	14	1080.79	77.19		
ภายในตัวอย่าง	32	6546.66			
ระยะเวลาการทดลอง	2	2720.04	1360.02	83.90*	.000
I x G	2	3372.79	1686.39	104.04*	.000
	28	453.83	16.20		
รวม	47	13282.47			

* $p < .05$

จากตารางที่ 5 พบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยศักยภาพในการมีเพื่อนระหว่างระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ค่าเฉลี่ยศักยภาพในการมีเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบ บุคคลเป็นศูนย์กลาง และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง ผู้วิจัยจึงนำเสนอ รูปแบบของปฏิสัมพันธ์ โดยการนำเสนอในรูปแบบกราฟ ได้ผลดังภาพที่ 5

ภาพที่ 5 กราฟเส้นแสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

จากภาพที่ 5 พบว่าในระยะก่อนการทดลองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลาง และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยของคะแนนศักยภาพในการมีเพื่อนใกล้เคียงกัน แต่ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลมีการเปลี่ยนแปลงค่าเฉลี่ยของคะแนนศักยภาพในการมีเพื่อน โดยในระยะหลังการทดลองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลาง มีค่าเฉลี่ยของคะแนนศักยภาพในการมีเพื่อนสูงกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มควบคุม และในระยะติดตามผลนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลาง มีค่าเฉลี่ยของคะแนนศักยภาพในการมีเพื่อนสูงกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มควบคุมเช่นกัน แสดงให้เห็นว่าวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองส่งผลต่อศักยภาพในการมีเพื่อนจึงทำให้ค่าเฉลี่ยศักยภาพในการมีเพื่อนของกลุ่มทดลองสูงขึ้น

เนื่องจากพบปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยจึงมุ่งทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลอง และผลย่อยของระยะเวลาการทดลอง พบผลการทดลองดังตอนที่ 3 และตอนที่ 4

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยศักยภาพในการมีเพื่อนในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	1	16	16	0.43
ภายในกลุ่ม	42	1534.62	36.53	

$F_{.05} (1,26) = 4.23$ ปรับค่า df ตามแนวของ Welch - Satterthwaite (Howell, 2007, p. 459)

ได้ค่า $df = 25.93$

จากตารางที่ 6 พบว่าในระยะก่อนการทดลองค่าเฉลี่ยของคะแนนศักยภาพในการมีเพื่อน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลาง และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 0.43$)

แสดงว่าค่าเฉลี่ยศักยภาพในการมีเพื่อนของกลุ่มทดลอง ($\bar{X} = 99.12$) และกลุ่มควบคุม ($\bar{X} = 101.12$) ในระยะก่อนการทดลองไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 7 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	1	4455.56	4455.56	121.94*
ภายในกลุ่ม	42	1534.62	36.53	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F_{.05} (1, 26) = 4.23$ ปรับค่า df ตามแนวของ Welch - Satterthwaite (Howell, 2007, p. 459) ได้ค่า $df = 25.93$

จากตารางที่ 7 พบว่าในระยะหลังการทดลองค่าเฉลี่ยของคะแนนศักยภาพในการมีเพื่อน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลาง และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าค่าเฉลี่ยศักยภาพในการมีเพื่อนในระยะหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน โดยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลาง มีค่าเฉลี่ยศักยภาพในการมีเพื่อน ($\bar{X} = 132.75$) สูงกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มควบคุม ($\bar{X} = 99.37$)

ตารางที่ 8 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะติดตามผลของกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>
ระหว่างกลุ่ม	1	4556.25	4556.25	124.69*
ภายในกลุ่ม	42	1534.62	36.53	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F_{.05} (1, 26) = 4.23$ ปรับค่า *df* ตามแนวของ Welch - Satterthwaite (Howell, 2007, p. 459) ได้ค่า *df* = 25.93)

จากตารางที่ 8 พบว่าในระยะติดตามผลค่าเฉลี่ยของคะแนนศักยภาพในการมีเพื่อน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลาง
และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าค่าเฉลี่ยศักยภาพในการมีเพื่อนในระยะติดตามผลของกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน โดยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่ม
แบบบุคคลเป็นศูนย์กลางมีค่าเฉลี่ยศักยภาพในการมีเพื่อน ($\bar{X} = 133$) สูงกว่านักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มควบคุม ($\bar{X} = 99.25$) ในระยะติดตามผล

ตอนที่ 4 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยศักยภาพในการมีเพื่อนของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลาง

ตารางที่ 9 ผลการทดสอบผลย่อยของระยะเวลาของการทดลองของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลาง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างตัวอย่าง	7	670.95			
ระยะเวลาการทดลอง	2	6075.25	3037.62	107.00*	.000
ความคลาดเคลื่อน	14	397.41	28.38		
รวม	23	7143.62			

* $p < .05$

จากตารางที่ 9 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนศักยภาพในการมีเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลาง ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าค่าเฉลี่ยศักยภาพในการมีเพื่อนโดยใช้การให้คำปรึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลางในระยะหลังการทดลอง ($\bar{X} = 132.75$) และระยะติดตามผล ($\bar{X} = 133$) สูงกว่าระยะก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 99.12$)

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยศักยภาพในการมีเพื่อนเป็นรายคู่ในระยะก่อนการทดลอง
ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลของกลุ่มทดลองด้วยวิธีการทดสอบ
แบบ Scheffe'

		ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ติดตามผล
	$\bar{X}$	99.13	132.75	133.00
ก่อนการทดลอง	99.13	-	33.63*	33.87*
			($p = .000$)	($p = .000$)
หลังการทดลอง	132.75		-	.25
				($p = .775$)
ติดตามผล	133.00			-

* $p < .05$

จากตารางที่ 10 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลางในระยะหลังการทดลองและระยะก่อนการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยศักยภาพในการมีเพื่อนในระยะติดตามผลและระยะก่อนการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยศักยภาพในการมีเพื่อนในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลางในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล สูงกว่าระยะก่อนการทดลอง และไม่พบความแตกต่างในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลคือ ค่าเฉลี่ยศักยภาพในการมีเพื่อนในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลางในระยะหลังการทดลอง ($\bar{X} = 132.75$) และระยะติดตามผล ($\bar{X} = 133$) ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 11 ผลการทดสอบย่อยของระยะเวลาการทดลองในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
กลุ่มควบคุม

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างตัวอย่าง	7	409.83			
ระยะเวลาการทดลอง	2	17.58	8.79	2.18	.15
ความคลาดเคลื่อน	14	56.41	4.02		
รวม	23	483.83			

จากตารางที่ 11 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนศักยภาพในการมีเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

แสดงว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีศักยภาพในการมีเพื่อนในระยะก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 101.12$) ระยะหลังการทดลอง ($\bar{X} = 99.37$) และระยะติดตามผล ($\bar{X} = 99.25$) ไม่แตกต่างกัน